

חיה טורפת ושםה

לוקסום!!!

**מאט כ"ק הגה"ץ רביע שלום יהודה גראס שליט"א
מהאלמין יע"א**

והכל בכדי לסתות את ההוצאות הגדלות שאינן מביאות שום תועלם מעשית רק דפיקות לב קשות.

עוד אף פעם בהיסטוריה היהודית עוד לא קרה שייאלצו לעבד כל כך קשה בשבי בזבוז ומותרות כפי שקרה היום.

הכבדו והמותרות איננה חופה רק אצל עשירים שיש להם את האפשרות לכך, אלא גם אצל הקבצנים שבירושי מריווחים את פת לחםם. גם הם אינם רוצחים להיות שונים מהעשירים והנגידים, ומכלים את זמנהם וכוחם.

חיים מעבר לכוחות, ומכלים נפשם בעצם. חלום עושים זאת כי אין רוצחים להיות שונים מזרים, וחלום עושים זאת כי הילדים דורשים זאת, בטענה שם לילדיהם האחרים יש, גם הם רוצחים שהייה להם, הם אינם מבינים וירודעים כמו דם על ההורם לירוק בכדי להשיג להם מכוקשם, בשל הנימוק "שלילד الآخر יש".

הבא עוכב מעבר לנוכחותו, הכריאות הולכת ודועכת, וכל זאת בשל סיפוק מטרת החיה הטורפת שמה "לוקסום".

נפתחה חדשה החידרו, שעלה בגד העולה זול לא רוצחים כלל להסתבל, בגד ומלאוש כלשהו אינו נקבע עוד על פ"י הנוחות של הבגד והתחאמתו, אלא על פ"י מחירו, ולכן מבקשים בשבי הבגדழיר אסטרונומי ונונתנים לו שם מיזה, ואז יש לבגד קונים ו קופצים, ואם "חלילה" המחיר של הבגד לא מספק גבוה,

יקרים ואף פעם לא משתמשים בהם, או בשערוכים סעודות ענק במשחות, או כשמשלמים סכומים יקרים לביגוד שלאף אחר אין בכך תועלת, או כל הוצאה מיותרת אחרת העוברת כל גבול.

זו ברושה לספר, אבל עובדה היא שקונים היום בגדים יקרים ערך לתמיוקות בסכומים הגולכים במאות דולרים.

קורה לעיתים, שקונים חפצים יקרים

מאוד, ולאחר זמן זורקים את אותם החפצים כאבן שאין לו הופcin, ובמקרים קונים דברים חדשים העולים סכומים יקרים שימושיים בהם פחות.

בנושא הביגוד קיימת תופעה חרמורה, שלעתים קונים שמלת לחותנה ומשלמים עלייה הון רב, ומשתמשים בשמלת רק בערב אחד. כל אש רוצה לעבור את השניה, אם מישחו רואה אצל השני אותו חפץ יקר, ואם השני עורך שבעה ברכות או בר מצוח אוثنאים, חייבים לעבור את השני ולעשות שעודה גROLה יותר ממנו בכדי להראות לכלום, על מנת

שיזכרו שאצלו השמחהיתה גROLה ומפוארת יותר, כאלו היה הגראף פאטאצקי.

אין עורך ושידור לבזובו המשוער, על דברים שאין בהם כל חועלם, והעליה הון רב, שבסל כך מבזבזים זמן יקר בעית הקניה, ולאחר תקופה נאלצים לבזובו כח וארגנזה לזרוק את החפצים, כך קורה בריחות, וכן בכיגוד, כך באוכל וכך בכל יתר הנושאים. אנשים עובדים קשה, מוציאים את כוחותם יומם ולילה, עובדים שעות נספחת, שככל אין תועלת מהם, כשקונים כל בית

חיה טורפת מאימת על יהודי ארץ ישראל, אמריקה, אירופה, ובכל מקום אחר בעולם, שהוא של החיה הטורפת "לוקסום" המכלה את ממון של ישראל וגורמת לבזבוז הון וعمل יקר.

לדרבונו פרצה מגפה זו רח"ל, שלמרות כל המאמצים שנעשו לעצור את המגפה לא הועיל דבר, ומדי שנה המגפה הולכת ומתחרבת, והמותרות והבזבוז גדלים והולכים.

המגפה פרצה בכל חווים, בעבר מגפה זו תחשיטים יקרים — חתונות מפוארות, — בחיים נפגים בתופעה מרה זו, וכן גם באיכות, כפי שנצין להלן.

הגישה של מותרות ובזבוז מכל מונפש ועד בשדר, הוא מוביל לטמיון הוא הרס הרבה משפחות.

הסיבה שהנעה אותנו לכתב שורת אלו, באה בעקבות מספר אירופים טרגיים, שקרו בשל אותן המותרות, כשהיהודים נאלצו לעמוד במעסה כבדה הובילו לבתי החולמים בשל התקפי לב ורומה להם.

כודאי אין חולק על כך שתופעת המותרות והבזבוז חרמורה מאד, יהודים נאלצים להוציאו כסף שהשיגו בעמל ויגעה הרבה על מותרות ודברים שאפשר בלעריהם, ועוד כדי כך שנאלצים לשלם הון רב על דברים שככל אין תועלת מהם, כשקונים כל בית

ושמהות אחרים, הרצאות הכלליות של החינם, ואנו מבקשים לשמעו את דעתם של הרכנים, ראשינו ישיבות, עסוקני הכלל, וסתם יהודים טובים, אך שהדור עט בלהע"ר משפחות ברוכות יכולות לסבול כל זאת. חז"ל אמרת (ביצה טו) שמצוותיו של אדם נקבעים בראש השנה, מסביר רשי"י במקומם, שלמה חז"ל אומרם לנו זאת, בכדי שאנשים לא יחיו בכובוז, כי לך לא נוחנים כספ' בשם'ם (עי' טור או"ח סי' תקכ"ט, ועי' בכיר אור הלכה שם, ועי' בספר שפת חמים פ"ה בארכיות גדור להחפץ חיים זל').

מיותר לומר ולהסביר שהיהודים שעמדו קשות על כל דולר והובילו לבעלי חולמים כי לא יכלו לעמוד בORITY של אותן מותרות, הרופא מיד קבע "תקפת לב" רחל'.

אנו מכירים מקרוב בתים רבים היכן שהאבota סבלו במחלה עצבים זהה בשל המירוץ אחר המותרות ולא יכלו לחוות חיים נורמליים.

הפרוש של הלווקטוס הוא: להחליף כוחות אנושיים במחלת חיליה, להפוך את רוח החיות של האדם לחיה עולם הזה, עולם שזוקקים בו בכל יום לדברים חדשים יותר, כי מה שצין אהרון אינו נוץ' החיים.

האם אין רואים וחשים את העונש הכבד ממשמים בשל הרדיפה אחר המותרות, הנה אם רואים בעיתון, הצד אחד מפרטם ומדרווחים על המלבושים היפטים ביוור, ובצד השני על המוסדרות החדרים שהוקמו לאחרונה ששם אוצר, חזוש, עת לעשות, משכן, וכל זה בשביב ילדים מפגרים ואנידויויראלים רחל'.

הוררים יקרים

מדוע שומעים בשנים האחרונות על אהזו כל כך גבוחה של ילדים חולמים רחל' מפגרים, כשהם נראים כדיוק כמו כל ילד, אך ניתן לראות עליהם אצבע אלקים, וכל זאת בדור וודאי שرك בשביב המותרות הענישו אותו ממשמים כשרצו להראות לנו שאם עוסקים בעולם הזה ושוכחים מעולם הבא, הנה תוכרו שיש אלקים בשם'ם ולא תשכחו אותו... ואו כשמזוכרים לנו בצהורה כזו המצב הוא חמור מאד.

טוב ומואשור הוא האדם הבורח מהבל העולם הזה, וחווש תמיד רק על התכליות של ישראלים, כשהנחנקدور ליראת שמים ומדורות טובות, ולא מפחדים להיפטר מעול הבית, כי אם קבעו כך ממשמים לסבול, טוב יותר לסבול עם ילדים טובים מאשר חיליה עם ילדים מפגרים....

אנו נצין להלן רשימה חלקית של הרצאות הנכללים בקטגוריות המותרות, כשהוחצות החתונה נפרט בנפרד.

בעת שרירים שירם שם רוחקים מנגנון היהודי. והנה בשビル נגע זה משלימים בעלי השמחה הונך רב, ולמרות הרצון לשם און האורחים ממורים את חייהם בהמללה מחרישת אונים. חיליה להבין משודרות אלו שהכוונה היא שלא לשמח את החתן וכלה, ולא להזמין תזמורת כלל, הכוונה היא שזה חייב להיות בגובל, אסור לקחת בעלי תזמורת שבמשך שעתו ארוכות יטמטמו את לבת האנשים וייחוררו את ראשם, ולא לחת להם לשידר ללא פיקוח.

טוב היה לו היו מצמצמים את מספר בעלי התזמורות, וכן את שנות השירה, וכן לקבוע את גובה הטון של התזמורות, וכך גם האורחים יהנו, וגם המחותנים ייחסו.

דבר נוטף: لما צרכם לשובך בכל ערב את המחותנים לסעודות שבעה ברוכות גדולות, שבמקרים מסוימים הם גדולים ועובדים, אפילו את סעודת החתונה, מי יש כח זה? ולמי חסר סעודות מסווג שכזה? לאף אחד לא עושים טובותتك בכך, סוחבים את המשפחה ערב אחרי ערב, עד שהדבר הופך לעול ולמשא. לכל שבע ברוכות מבוכן שזוקקים לבגוז חדש, והברדים אינם סתם בגדים שכבר פעמים הלבישו, או בגד שיוכלו לשמש בהם בעתיד, אלא הם חיביכם להיוות בגדים העולים ההן רב, ושיכולים להשתמש בהם רק בהזדמנויות מיוחדות, שככל אחד יכול להתפעל מהבגד עד שהגואה תלך ותתפוף.

**ליקסוס! ליקסוס!
עד מתי אתה מכל
ממונן של ישראל?**

ההפקה קיצונית בעניין ניתן לעשות רק בשכל אחד יראה ויבחין, שהמצב הזה הוא בלתי נסבל, גם כשהאדמו"ם הרובנים וראשי היישוב יעשו משהו בנידון, כשירדשו מהציבור רודוציה בעניין, רק אז ניתן ניתנת הימלה אחת דרך הישר, ולהתגבר בעזה"י על המותרות הבלתיות, וכן יעזור את הסחיפה ההולכת וגוברת מדי יום בימו.

**התופעה של מותרות ובזבוזים
חייבים להעיר, לפני שאלו יכלו
משפות יהודיות!**
מורי ורבותי! אם לא יעשה מיד משהו לעצירת המגפה הנוראה, אז רק בORA עולם אחד ויחיד יודע למה הדבר עולם להוביל ר' רחם.

הדרך היחידה שאנשים רציניות שיש להם קצת הרגשה לכליל ישראל יתבוננו ברכיניות באיזה מצב אני חי, והיכן אנו אוחזים? עד להיכן הדבר עולם עוד להוביל, ולאן זה כבר הוביל.

האו"ם נגן זיווח, דיוור, זוכו'מתה. הדרכים ה"יזיראים" לקנה הוא רק מה שעולה בזוקר, והמציאות היא, כמשמעותם של קונה את אותה סחורה, הוא יקנה רק כשהחמיר גבוחה יותר. ואביסרדו הוא, שבתי עסק שקמו בקהל הרועה גדרלה על מנת למכור בגדים במחירים זולים, ולאפשר לכולם להגיע למאה שנחוץ, נאלצו מהר מאד להעלות את המחדירים על אותן הסחורה בזורה ורטיטה, וכשנשאלו למה עשו זאת, השיבו שכשהצעו את הסחורה בזול איש לא רצה לנקות, ואיך שرك העלו את המחדירים קפצו רכבים על הסחורה, כך בריחות וכו'.

מה יקרה במצב זה? לאן זה יוביל?

לפעמים נכנסים לאולם שמחות לחתונה, וממש נכהלים מהבוכחו המשועע, כשהרואים מה הכינו לסעודה, מאכלים שונים יתדרשו, שככל סעודה שהיא יקרה ומשונה יותר, חשובה יותר.

בארה"ב ב"ה אף אחד אינו רעב, המצב הוא כזה שאין יהודי שאין לו מה לאכול, ואם עורכים סעודה, הרי שהיא צריכה להיות שעודת מצוה, על פי הדרך היהודית, אבל בשום אופן לא לעורך סעודות עם מאכלים. ובאים ומשונים, שאין מכך כל תועלת, עשרה סוגים עוגות הקם שנעשוו יותר למראה העין מאשר למאכל, עליהם מאות דולרים, יותר מאשר נהנים מהם, זה גורם חיליה נזק בגוףם ברוח, ובנוסף לכך שככל הפירות שמיפנים ומטפחים אותם עליהם מוחצי מהפרי זורקים, ומה שנשאר הוא יותר ליופי מאשר למאכל.

כאין לדבר כלל על התזמורות שאינה מפסקה לרגע לדפק בראש הכל שעות הלילה עד כדי כך שמחריים את האזנים, לא ניתן לדבר מילא אחת כי התזמורות מחרישת חזאנים, וכשምפסיקים לרגע, האורחים פשוט קרשמים לדרומה לכמה דקות ונזק בגוףם של התזמורות.

בעל השמחה יכול לבכות בפניו בעלי התזמורות ויתחנן אני תשידו קצת יותר בשקט, זה לא יעוז לו, כי לשידר בשקט זו פרסומת ערואה לבני התזמורות, האורחים יאמרו שהחותמורת לא שווה, כי אינם יודעים לשידר מוקול, כאן גם מקום להזידר שסגןון החותמורת הופך להיות יותר ויותר מודרני בנוסח הגויים, בו בזמן שבעבר היו שרים שירם יהודים, שניהם היו שופכים לב על חגילות הנוראה ומכיעים את התקורת של "זושבו מנים לגבולם" והעליו את האורחים למדרגות נעלות של דבקות בה', הרי שכיו'ם התזמורות מגננת בסגנון של הגויים שהוא היפך מנגנון